

търъ музика. Подъ това име въ днешно време се разбира написанитъ за солови инструменти творби: трио, квартетъ, секстетъ и пр., за струнни инструменти, както и за струнни съ духови — съ или безъ пиано, сонати за солови инструменти: пиано, струнни или духови, както и пѣсни за единъ гласъ, два (дуетъ), три (терцетъ) за пѣне съ съпроводъ на пиано, или малкъ брой инструменти.

Камерна опера — се нарича такава опера, която се изпълнява съ по-малкъ гласовъ и инструменталенъ съставъ, понеже е предназначена за не голѣмъ брой слушатели — за по интимно изпълнение. При истинската К. о., хорътъ се ограничава до раздѣлитъ на соловъ ансамбълъ, и оркестрътъ е сжщо въ ограниченъ съставъ — често само по единъ инструментъ отъ всѣки видъ — (соловъ съставъ). Първата камерна опера е „Ариадна на Накосъ“ на Рих. Щраусъ, следъ когото компониститъ отъ новото направление култивиратъ съ любовъ този новъ видъ.

Камерна симфония — е единъ новъ видъ — плодъ на новитъ стремежи, при който оркестрътъ е доведенъ до съвсемъ ограниченъ съставъ — като инструментитъ се третиратъ солово — поради което се получаватъ по тънки звукови ефекти, и се развива една по сложна полифония. Родоначалникъ на този новъ видъ е Арнолдъ Шойнбергъ, който преди 25 години написа своята „К. с. за 15 солови инструмента“; следъ него Шрекеръ написа „К. с. за 23 солови инструмента“ (1917). Последвани отъ мнозина компонисти на новата музика, днесъ К. с. е единъ твърде любимъ музикаленъ видъ.

Камертонъ, фр. Diapason — е нормалната тонова височина въ инструменталната и гласова музика. До 1858, въ разнитъ страни К-тъ е билъ различенъ, но въ тази година Парижката академия установява нормалния диапазонъ — естествената тонова височина за **ла** отъ първата октава (едночертно **a**), 870 прости или 435 двойни трептения за една секунда — който, следъ като бѣ утвърденъ отъ конференцията по настройването (гласежътъ) въ Виена, бѣ възприетъ отъ всички страни. Органовиятъ строежъ, или тъй

наречения „хоровъ тонъ“, е билъ повисокъ, а въ една и сжща страна той е билъ различенъ; така: органитъ на Страсбургската катедрала сж имали презъ 1713 за **ла** 784 прости трептения, а тѣзи на Парижката Св. Богородица — 810 прости трептения; даже въ една и сжща страна, и единъ и сжщъ градъ, е имало различни К-ни. Установяването на нормалния К. за всички страни е една голѣма придобивка за музиката. Въ последно време се забелязва единъ стремежъ къмъ повишаване, и камертонътъ е къмъ 876 трептения. (Гл. Диапазонъ).

Камиенски, Луциенъ — Kamienski, Lucien — значителенъ полски компонистъ и музикологъ, род. 7 ян. 1885 въ Гнесенъ, училъ въ Висшата музикална школа при Р. Канъ и М. Брухъ въ Берлинъ, и въ тамошния университетъ при Кретчмаръ и Йоханесъ Волфъ; 1910 D-r ph., 1909—1919 е музикаленъ редакторъ на

Луциенъ Камиенски

Allgemeine Zeitung въ Кьонигсбергъ, следъ което живѣе малко време въ Берлинъ, после отива въ Познанъ, като помощникъ директоръ на музикалната академия (1919—22), а отъ тогава е професоръ въ тамошния